



Harm Dunnink test een New Holland-kniktrekker voor een drieassige kipper

Helaas niet op de TKD

Het is te vroeg om het span naar de TKD te sturen, want daarvoor moet het concept zich eerst nog bewijzen. Toch valt aan de pretogen van Harm Dunnink af te lezen dat de testdag hem goed bevallen is. Hij testte samen met fabrikant Jan Veenhuis een kniktrekker voor een drieassige kipper. De mitsen en maren kunt u ongetwijfeld raden, maar er zijn ook verrassend positieve geluiden. Nieuwsgierig?

De mobiele kraan moest een dag aan de kant, maar dat was het Harm Dunnink van het gelijknamige grondverzetbedrijf in Staphorst wel waard om een vette 320 kW (435 pk) sterke New Holland T9040-kniktrekker van collega Hendriks in Rutten voor zijn drieassige kipper te zetten. Hendriks kon zelf niet en weet bovendien wel wat het is om met zo'n kniktrekker te werken. Kipperfabrikant Jan Veenhuis bedacht het experiment en kwam hiervoor bij Dunnink terecht. Die heeft namelijk een mooie kippercombinatie op passend grote 750/60R30.5-banden. De dumper moet natuurlijk wel een beetje smoel houden als hij achter zo'n groot sleurijzer hangt.

Eerst even de besturing uitproberen en kijken of hij überhaupt kan kippen. Een aftakas heeft zo'n blauwe standaard niet, dus wordt de trekkerhydrauliek gebruikt, met dubbele aansluiting voor een beetje opbrengst en acceptabele daaltijden. De blauwe gigant krijgt de bak niet helemaal boven. Beetje olie bijgevuld. Ja, hij haalt het. Dat gaat voor één keer, maar de volgende keer kun je beter een knikker laten komen met een aftakas voor het eigen hydraulieksysteem van de kipper. Kijken hoe de combinatie stuurt, was even spannender. Stilstaand met een lege kipper gaat dat prima. De kniktrekker knikt onberispelijk. Met een kwispelende kont, met de



trekhaak erg ver naar achteren, trekt de blauwe gigant mooie zijdelingse strepen met de drieasser. Dat kan die drieasser wel hebben en de wielen sturen keurig mee. Dus wordt de bak volgegooid met circa 32 ton grond. Met volle bak stilstaand kwispelen (sturen) worden de stuurcilinders van de kniktrekker begrensd door de hoge weerstand van de drieasser. Mooi geregeld, New Holland. De stikstofbollen in het stuursysteem van de drieasser zorgen ervoor dat bij de kipper alles heel blijft. Eenmaal rollend kun je de maximale knikuitslag wel benutten. Met het koppie erbij is het allemaal best te doen.

Eenmaal rollend op weg met een volle bak verschijnt er een glimlach op de gezichten van de avonturiers. Een rotonde pakken en dan rechtsaf is de ultieme vorm. Dat gaat eigenlijk boven verwachting goed. Het wringt wel iets, maar dat mag. De kipper volgt mooi en steekt niet binnendoor, integendeel zelfs. De grootste beperking is eigenlijk de 3,40 meter brede kniktrekker zelf. Als die neus erdoor gaat, volgt de rest binnen het spoor van de voorwielen. Wel merk je dat Nederland in breedte dan toch een krap landje is. Je moet dus wel eens een 'stoerprandje' meepakken. Een beetje optimaliseren is alles wat hier nodig is. Een grote meevaller.

Door het zand

Daarna volgt het echte trekwerk. Dat gebeurt bij een wasbedrijf op een laag verse spoelgrond op de klei. Het beeld is verrassend. Je ziet de (op 3,4 bar staande) kipperbanden door de laag gaan, zo sterk dat ze soms zelfs even stilstaan



De besturing van de combinatie bleek wonderwel te werken. De ultieme proef, rechtsaf op de rotonde, verliep vrijwel zonder wringen.



Af en toe bulldozerden de banden van de drieasser door de zandlaag, om er daarna toch weer bovenop te komen. De New Holland trok de kipper erdoor zonder dat de liftasfunctie werd gebruikt.

en bulldozeren. Ze gaan af en toe dwars door het dertig centimeter dikke zandpakket heen om op een gegeven moment weer te gaan rollen en er weer bovenop te komen, maar de kniktrekker sleurt de drieasser er toch door. Een beetje slippen mag en is goed voor de fun. Jammer dat de liftasfunctie niet was aangesloten. Daar had Dunnink nog wat mee kunnen spelen, om zo de vooras beter rollend boven te houden. Je kunt hiermee theoretisch toch zo acht ton op die kniktrekker leggen. Tel daar de achttien ton eigen gewicht van de New Holland bij en ja, dan red je het wel.

De heren waren er na afloop wel uit: een goed volgende kipper, geen kapot gedrukte of kromme stuurstangen en een verrassend goed sturend geheel. En natuurlijk het sleur-gemak in omstandigheden waarin de gebruikelijke trekker-elite toch echt afhaakt. Een pluspunt ten opzichte van de normale trekker is het enorme zicht. Zeker bij het draaien kijk je mooi langs de kipper. Het enige waar je echt op moet letten, is het sturen. Dat moet al rijdend en met beleid, omdat dat natuurlijk toch even anders is dan bij een conventionele trekker. "Als hij 50 km/u zou lopen en binnen de drie meter zou zijn, dan zou ik hem wel willen hebben", zegt Harm Dunnink. Of het ooit zover komt? "Maar dan graag wel met een grotere kipperbak plus een vierde as. Dat smooit nog beter."

O ja, aftanken hebben de heren niet gedaan. Geen diesel althans.

Tekst: Gert Vreemann



De eigen hydrauliek van de kniktrekker bleek niet in staat om de bak boven te krijgen. Met wat extra olie ging het voor één keer wel.



Een gewicht van 32 ton bleek te weinig om de blauwe gigant te temmen. Een asje meer zou beter passen. Met een nuttig gebruik van de liftas kun je immers nog meer trekkracht ontwikkelen.